

PARAULES DE VIDA

«Tu ets el Messies, el fill de Déu viu» (Mt 16,16)

Quan un infant o adult rep el bateig, el sacerdot pregunta: «Què demanes a l'Església de Déu?». El candidat contesta: «el Baptisme». I pel baptisme se sembra en l'esperit del batejat la llavor de la fe que ha de créixer al llarg de la seva vida. Si és una fe viva sempre estarà ben arrelada i res ni ningú la podrà arrencar —cas dels màrtirs que van morir abans d'abandonar la fe, cas de tants creients que per la fe sofreixen actualment en la seva vida personal, professional i social—. Avui hi ha alguns que demanen apostatar de la fe; d'una fe que, possiblement, no ha estat viscuda a fons.

Nosaltres creiem en Déu que per Crist ens ha mostrat el seu amor. Acceptem la seva Paraula perquè Ell és la veritat. Confiam en Ell perquè

ens estima i celebrem la seva aliança amb nosaltres. Creure és una Gràcia de Déu i, en acceptar la seva Paraula, estem en comunió amb Ell. La nostra vida té un fonament sòlid: sabem que Déu ens estima sempre, ens guia i tenim la certesa que sempre està a prop nostre tot i que la nostra fe de vegades es debilita. Per la fe estem en comunió amb l'Església:

els seus pastors i tots els creients. El papa Pau VI ens va dir que «la fe no és solament cercar entre tenebres qualsevol experiència religiosa. És certesa i seguretat, és la font de l'amor». Per això la fe no és només un acte de ciència i intel·ligència; tan sols hi ha fe quan creiem que és veritable allò que Déu ha revelat i posem la confiança en Ell. Crist és el fonament de la nostra fe, en Ell es consolida i s'enforteix: «Tinguem la mirada fixa en Jesús, el qui ens ha de guiar pel camí de la fe i el qui la porta a la plenitud» (He 12,2) «Ningú no arriba al Pare si no és per mi» (Jn 14,6). És «la porta» (Jn 10,9) per on entrem al misteri del vertader Déu.

Crist és el fonament de la nostra fe, l'Amic que ens mostra l'amor incondicional del Pare i ens allibera de la servitud. «Ja no us dic servents... A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare» (Jn 15,15). Crist és el nostre Mestre, ens ha ensenyat que Déu, el seu Pare, és el nostre Pare. Fe és confiança, la confiança que Déu és el nostre Pare, i així l'invoquem en la pregaria que Crist mateix ens va ensenyar. I finalment, Crist és el nostre Salvador que, no sols lleva el pecat del món (Jn 1,29), sinó que enforteix la nostra identitat de fills de Déu. Jesús és el nostre Amic, el nostre Mestre, el nostre Salvador. En Ell es recolza la nostra fe i experimentem que la seva Paraula és el Camí, la Veritat i la Vida.

La fe ens descobreix el que el Senyor ha fet per nosaltres. I, com el centurió al peu de la creu, diem: «Tu ets el Messies». «Crec, però ajuda'm a tenir més fe» (Mc 9,24).

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Festa de santa Teresa Jornet a Aitona i Lleida

▶ El dimarts 26 d'agost, Aitona poble natal de la santa, celebrarà la festa de santa Teresa Jornet, fundadora de les Germanetes dels Ancians Desemparats. A la residència d'ancians de les Germanetes se celebrarà una Missa solemne a 3/4 de 9 del matí, que clourà amb el cant de l'Himne de la santa i la veneració de la seva relíquia. A la parròquia del poble a les 12 del migdia se celebrarà l'Eucaristia presidida pel rector Mn. Antoni Guàrdia, amb ofrena de flors a la santa i veneració també de la seva relíquia.

Les carmelites i la partida de la Caparrella commemoren la festa de la seva Patrona

▶ La Comunitat de carmelites descalces del monestir del Sagrat Cor i la partida de la Caparrella de l'Horta de Lleida, van commemorar el diumenge 20 de juliol la festa de la seva patrona, la Mare de Déu del Carme. Ho feren amb la celebració de la Missa a la capella del Monestir, seguida d'una processó per l'esplanada, amb la imatge de la Patrona portada pels pagesos de la Partida. Com tots els anys es procedí també a la benedicció de les terres, tal i com ens mostra la imatge, demanant al Senyor per intercessió de la Verge del Carme «unes bones collites».

El bisbe Salinas presideix l'Eucaristia de la festa de la Mare de Déu del Carme

El fins ara bisbe administrador apostòlic de Lleida Xavier Salinas, presidí la tarda del 16 de juliol, el mateix dia en què es va conèixer el nomenament del nou bisbe de Lleida Joan Piris, la concelebració eucarística que com és tradició tanca la festa de la Mare de Déu del Carme, a la seva parròquia de Lleida. Amb el Sr. Bisbe concelebraren el vicari general Mn. Joan R. Ezquerria; el rector de la unitat pastoral Mn. Joan Mora i altres mossens de la parròquia i de la unitat, entre ells els dos sacerdots catòlics romanesos i la presència del P. Daniel Simón, de la comunitat romanica ortodoxa.

Amb l'església plena de gom a gom pels feligresos de la parròquia i devots de la Verge del Carme, el bisbe Salinas dedicà la seva homilia a glossar Maria, en una de les festes marines més populars de l'any. Va fer-ho fent memòria de la festa del Carme de quan ell era bisbe d'Eivissa: «...on sortíem aquest

dia a la mar, per pregar a la Verge i com aquí en la Terra Ferma, sense aquesta referència tan marinera, també ens encomanem a ella i ens abandonem a les mans de la Mare».

Al final de la celebració, Mons. Salinas va manifestar la seva joia pel nomenament del nou bisbe que l'ha de substituir en la seu de Lleida, tancant així una etapa que ell mateix qualificà davant els fidels «...plena de goig, alhora que intensa i de molt esforç». El Sr. Bisbe convidà els fidels a pregar pel bisbe Joan Piris, al que definí com «...un home pacificador, integrador i amb una gran experiència pastoral. Serà un bon pastor per a Lleida», digué.

Després de la benedicció Mons. Salinas procedí a la imposició de l'escapulari a mig centenar d'infants de catequesi de Primera Comunió de la parròquia, mentre la Coral del Carme i els fidels entonaven l'Himne a la Verge del Carme.

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 22,19-23)

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare».

► Salm responsorial (137)

R. *El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, / perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Jesús lliura les claus a l'apòstol Pere.
Pintura de Vincenzo di Biagio Catena (1480-1531)

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,33-36)

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! Qui pot conèixer el pensament del Senyor? Qui l'ha assessorat com a conseller? Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

► Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-20)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel». Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

► Lectura del libro de Isaías (Is 22,19-23)

Así dice el Señor a Sobnà, mayordomo de palacio: «Te echaré de tu puesto, te destituiré de tu cargo. Aquel día, llamaré a mi siervo, a Eliacín, hijo de Elcías: le vestiré tu túnica, le ceñiré tu banda, le daré tus poderes; será padre para los habitantes de Jerusalén, para el pueblo de Judá.

Colgaré de su hombro la llave del palacio de David: lo que él abra nadie lo cerrará, lo que él cierre nadie lo abrirá. Lo hincaré como un clavo en sitio firme, dará un trono glorioso a la casa paterna.»

► Salmo responsorial (137)

R. *Señor, tu misericordia es eterna, no abandones la obra de tus manos.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón; / delante de los ángeles tañeré para ti, / me postraré hacia tu santuario, / daré gracias a tu nombre. R.

Por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera a tu fama; / cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandones la obra de tus manos. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 11,33-36)

¡Qué abismo de generosidad, de sabiduría y de conocimiento, el de Dios! ¡Qué insondables sus decisiones y qué irrastreables sus caminos! ¿Quién conoció la mente del Señor? ¿Quién fue su consejero? ¿Quién le ha dado primero, para que él le devuelva? Él es el origen, guía y meta del universo. A él la gloria por los siglos. Amén.

► Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-20)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.» Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.» Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.» Y les mandó a los discípulos que no dijese a nadie que él era el Mesías.

COMENTARI

Joan, Elies, el Messies...

«Qui diu la gent que és el fill de l'home?» El profeta Malaquies clou el seu llibre amb l'anunci de la vinguda del profeta Elies, enviat per Déu, per tal que els pares es reconciliïn amb els fills, de manera que quan el Senyor vingui, pugui salvar el país. Lluc, a l'anunci del naixement de Joan Baptista es fa ressò d'aquesta profecia (Lc 1,17), identificant així Elies amb Joan, el precursor del Senyor. De fet, Jesús mateix fa aquesta identificació (Mt 17,10-13). Si és així, si Joan és Elies que ve a reconciliar-nos, i a preparar el poble per al dia del Senyor Déu, vol dir que Jesús és aquest Déu que ve a salvar-nos.

«Tu els el Messies, el fill de Déu». L'evangelista Mateu escriu dues vegades aquesta frase, en boca de dos personatges ben diferents, en dues situacions ben diverses.

La primera és la que llegim avui. La confessió de Pere, el deixeble arauat anomenat aquí felix per Jesús. Diumenge vinent, però, llegint els versets que segueixen a l'Evangeli d'avui veurem que el qualificatiu, el que el Mestre diu del deixeble, canvia. Pere avui confessa que Jesús és el Messies, el Fill de Déu. Fins ara tan sols havien reconegut la filiació divina de Jesús els dimonis: primer a les temptacions, després els qui no volen que guareixi.

Pere el pot confessar, Jesús el declara felix per això, perquè Déu mateix, el Pare, li ho ha revelat.

La segona vegada que algú parla de la messianitat i la filiació divina de Jesús a l'evangeli de Mateu ho fa en forma d'interrogació. És el gran sacerdot en el relat de la passió que conjura Jesús a dir si realment és el Messies, el Fill de Déu (Mt 26,63). La resposta de Jesús, el «tu ho has dit», li val la condemna a mort.

Qui direm que és Jesús? En quin grup estarem? Ens obrirem a la revelació de Déu, demanarem de conèixer i poder confessar el seu fill com a Messies?

Olga Nicolau

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (□ Lleida i Urgell) (litúrgia hores: 1a setm.): 2Te 1,1-5.11b-12 / SI 95 / Mt 23,13-22 □ **dimarts**: 2Te 2,1-3a.14-17 / SI 95 / Mt 23,23-26 □ **dimecres**: 2Te 3,6-10.16-18 / SI 127 / Mt 23,27-32 □ **dijous**: 1Co 1,1-9 / SI 144 / Mt 24,42-51 ■ **divendres**: 1Co 1,17-25 / SI 32 / Mc 6,17-29 ■ **dissabte**: 1Co 1,26-31 / SI 32 / Mt 25,14-30 ■ **diumenge** vinent, XXII durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Jr 20,7-9 / SI 62 / Rm 12,1-2 / Mt 16,21-27.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Estimar el Crist per damunt de tot

Jesús ens invita a proposar el seu Evangeli i el seu baptisme —la fe cristiana, doncs— a tots els pobles. Què hem de fer, per tant, amb el diàleg interreligiós, del qual ara es parla tant? L'hem de mantenir amb tot el respecte per les persones que prenen altres opcions, sabent que en totes les religions hi ha llavors del qui és la Paraula i lluïssors de l'Esperit (cf. *Nostra aetate*, 2). Però conscients que Jesucrist és la revelació més plena de Déu, el camí, la veritat, la vida (*Jn 14,6*), en el qual la humanitat troba la seva plenitud.

No és estrany que costi d'admetre-ho a molts dels nostres contemporanis i fins, també, a alguns que es volen cristians i tot. La valoració que avui es fa amb tota justesa de les diverses cultures i de les religions del món, fa difícil d'entendre aquesta vàlida universal

del Crist, la seva absoluta. Avui alguns dubten: continua essent vàlid el Crist? És un camí al costat d'altres? És una Persona vivent o bé és un mite bonic i instructiu? És realment l'únic Senyor de l'univers?

Humilment, i des del respecte i la valoració per tota forma sincera de religió, hem de continuar confessant la fe de l'Església, revelada per l'Esperit: Vós sou el Crist, el Fill del Déu viu (evangeli d'avui) i prosternar-nos davant d'ell amb la joia que ens ve de la seva resurrecció.

El nostre testimoniatge d'ell, però, només serà creïble si no es limita a exposar unes idees apreses teòricament i brolla d'una experiència viscuda fruit d'estimar el Crist per damunt de tot.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(*Kyrie! El rostre del Déu amor*. PAM, 2006)

Cosas pequeñas

Un joven suizo deseaba comprometerse en alguna acción a favor de la humanidad. Se presentó ante el intelectual, escritor y maestro espiritual san Francisco de Sales: «¿Qué debo hacer para conseguir que haya un poco más de paz en el mundo?» El santo, actual patrono de los periodistas, le contestó: «En primer lugar: procura no hacer tanto ruido... al cerrar la puerta...»

- Cerrar una puerta con un golpe sonoro... puede indicar malhumor, descontrol de sí mismo, poco respeto hacia los otros, falta de civismo...
- Abrir y cerrar una puerta o ceder el paso a otra persona o recoger del suelo un objeto caído... y devolvérselo a quien se le cayó...
- Pronunciar una palabra amable... ofrecer una sonrisa gratuita... Todo ello cosas pequeñas... pero que indican por parte de quien las hace: respeto, educación, virtud, espiritualidad... amor...
- ¡Evidentemente, se puede abrir y cerrar una puerta... con amor y por amor!
- Saber dar importancia a las cosas pequeñas... y llevarlas a cabo con los cinco sentidos... es mejorar la calidad de la propia vida y la calidad de vida de los demás...
- Helder Cámara, obispo brasileño propuesto para el Nobel de la Paz, afirmaba: «El humilde tornillo / en su lugar preciso / cumple la función prevista y perfecta».
- San Jerónimo, uno de los grandes escritores latinos, padre y doctor de la Iglesia, educado en Roma, que padeció una larga enfermedad, afirmaba: —«Quien se entrega a Dios... pone en las cosas pequeñas... el mismo fervor y amor... que en las cosas grandes».

J. M. Alimbau

SANTORAL

24. ✚ Diumenge XXI durant l'any. Mare de Déu de la Font de la Salut; sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Viàlar, vg., fund.; santa Àurea, vg. i mr.

25. Dilluns. Sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari trinitari i croat (morí prop de Cartago); sant Josep de Calasanc (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes; sant Genís, còmic mr.; sant Genís, notari mr.; santa Patrícia.

26. Dimarts. Santa Teresa de Jesús Jornet (Aitona 1843-Llíria 1897), vg., fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran; Mare de Déu de Czestochowa, a Jasna Gora, patrona de Polònia; sant Cesari d'Arles, bis-

be; sant Zeferi, papa (199-217) i mr.; sant Balduí, monjo; beat Juníper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia.

27. Dimecres. Santa Mònica (Tagaste 331 - Òstia 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.

28. Dijous. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i doctor de l'Església; sant Julià, mr. (s. IV); sant Hermes, mr. (s. II).

29. Divendres. Martiri de sant Joan Baptista, decapitat (s. I), venerat a Sebaste; santa Sabina, mr.; sant Adelf, bisbe.

30. Dissabte. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; sant Fiacre, ermità, patró de botànics i jardiniers; beata Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).

JOAN DUNS ESCOT

Un teòleg amb fama de sant

Del conjunt de tota l'obra filosòfica de Joan Duns Escot, cal destacar, en primer lloc, les seves cèlebres *Quaestiones quodlibetales* i les *Collationes*, així com el

comentari al llibre de les Sentències de Pere Llombard (conegut amb els noms d'*Ordinatio*, i d'*Opus oxoniense*), juntament amb el comentari a les obres d'Aristòtil, també les *Reportata parisiensia* i el tractat *De primo principio*, entre d'altres. L'any 1950 una comissió escotista internacional coordinada pel P. Balic començà l'ardu treball d'editar críticament l'obra de Duns Escot, car durant segles es comptà, només, amb els dotze volums de l'*Opera omnia* publicada l'any 1639 pel P. Wading a Lió i, una mica més recentment, amb una posterior edició publicada a París entre els anys 1891-1895, amb vint-i-sis volums, a càrrec de l'editor Louis Vives.

A més de ser el principal teòleg de la concepció immaculada de Maria, Duns Escot fou un defensor eximi de l'autoritat del Sant Pare i un exponent de santedat. Per això, ran de la seva mort esdevinguda a Colònia l'any 1308, assolí immediatament una gran fama de santedat.

I a propòsit de la fama de santedat d'aquest eminent teòleg de l'escolàstica franciscana, cal recordar que els anys 1706-1711 es féu a Colònia i a Nola la comprovació oficial de la veneració atorgada al Doctor Subtil. Passats dos segles, es reobrí la causa de beatificació (1904-1906) i, finalment, el papa Joan Pau II en confirmava el culte com a beat en una solemne cerimònia celebrada al Vaticà el dia 20 de març de 1993.

Després de set segles, el Doctor Subtil, a través del seu llegat, ens segueix recordant que l'amor actiu envers els germans neix de la recerca de la veritat i del silenci de la pregària contemplativa, de tal manera que tothora cal atorgar el primat al ben obrar —ser homes de bona voluntat— per damunt de l'especulació intel·lectual, tot prioritant la caritat per damunt del coneixement, de tal manera que sempre «el ben obrar excedeixi el saber», per dir-ho amb paraules del papa Montini.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

ENTREVISTA

JOAN E. JARQUE

El misteri de l'home

El premi Nobel de Medicina 1963, Sir John C. Eccles, va pronunciar una sèrie de ponències a la Universitat d'Edimburg —els mesos de febrer i març de 1978—, en el marc de les cèlebres Conferències Gifford. El professor Eccles va plantejar diverses qüestions, com l'origen de l'univers en el *Big Bang*, l'aparició de la vida o la interrelació del cervell amb la ment, entre d'altres. Joan E. Jarque, sacerdot i periodista, ha publicat la traducció catalana a partir de l'original en llengua anglesa: *John C. Eccles, el misteri de l'home* (Karl Friedrich Bonhoeffer Institut). Mn. Jarque va fundar el setmanari *Catalunya Cristiana* —i durant 14 en va ser el director—, que recentment ha celebrat els 1.500 números.

Per què va decidir fer aquesta traducció?

Quan vaig tenir la sort de llegir aquestes deu conferències, acabades de publicar en anglès, vaig pensar que seria bo donar-les a conèixer a casa nostra. La divulgació científica seriosa i a l'abast d'un ampli ventall de gent és escassa entre nosaltres. Tanmateix hi ha molta gent que, malgrat no tenir una formació científica, estan interessats per aquests temes que giren al voltant del fet de l'home.

El llibre desplega un panorama fascinant: des del *Big Bang* fins al cervell humà. La seva lectura pot espantar el lector no avesat a aquests temes?

Una de les característiques notables d'aquest llibre és que es tracta de deu conferències pronunciades a la Universitat d'Edimburg per a un auditori universitari, sens dubte, format per professors i alumnes de totes les facultats. És a dir que Eccles havia d'exposar cada un dels temes que, de la cosmologia a la neurologia —passant per l'astronomia, la biologia, la història i la psicologia—, van cenyint el misteri de l'home, tenint en compte l'auditori divers al qual s'adreçava: fent-se entenedor a tots. I així ho precisa en el seu pròleg.

La sortida del llibre ha coincidit amb el número 1.500 de *Catalunya Cristiana*. Coincidència o atzar?

El mateix propòsit de servir l'Església que peregrina a Catalunya: informant sobre la vida de les parròquies, els moviments, les diòcesis...; aleshores i ara difonent un pensament científic sòlid en què la fe cristiana no sols no hi ensopega sinó que hi troba ressonàncies, diguem, familiars.

Òscar Bardají i Martí

AGENDA

Festa de Sant Agustí a la parròquia de la Bordeta.—Dijous 28 d'agost, 8 tarda, a la parròquia de Sant Agustí de la Bordeta, Eucaristia de la festa del seu titular Sant Agustí, amb ofrena de flors.

Novena i festa de la beata Juana Jugan a les Germanetes dels Pobres.—La residència Juana Jugan de les Germanetes dels Pobres celebra fins el divendres 29 d'agost una Novena en honor de la seva fundadora la beata Juana Jugan. Tots els dies a les 6.45 de la tarda Vespres i a les 7, Novena i Rosari. Dissabte 30 d'agost, a les 11 del matí a la capella de la residència, concelebració eucarística de la festa de la beata amb veneració de la seva relíquia.

Tridu de Sant Ramon Nonat als Mercedaris.—La parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares Mercedaris de Lleida, prepara la festa de Sant Ramon Nonat amb un tridu els dies 28, 29 i 30 d'agost. Tots els dies a les 7.30 tarda Eucaristia de la Novena. Dissabte 30 la Novena amb Eucaristia de vigília serà a les 8 de la tarda.

Romeria de les Mares de Déu de la Ribagorça.—Dissabte 6 de setembre, a Balldellou (Osca), Romeria de les Mares de Déu «Verges» de la Ribagorça, amb la participació de la Mare de Déu de l'Acadèmia patrona de Lleida i d'altres patrones i advocacions de pobles del bisbat. De Lleida sortiran diversos autocars per assistir-hi. Informació i inscripcions a la parròquia de Sant Agustí de la Bordeta, dimarts i dimecres de 5.30 a 7 de la tarda o al tel. 607 435 127.

L'arxiprestat de la Ribagorça peregrina a Lourdes amb el Papa.—L'arxiprestat de la Ribagorça i la parròquia del Pont de Suert, organitzen un pelegrinatge a Lourdes el diumenge 14 i el dilluns 15 de setembre, amb ocasió de la vinguda del papa Benet XVI, en l'Any Jubilar de les Aparicions. Informació i inscripcions, fins al 5 de setembre: Porteria del bisbat de Lleida o als telèfons: 973 690 012 o 609 778 538.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Un grup de pelegrins segueixen les petjades de l'apòstol Pau per Turquia

Una trentena de pelegrins, sota l'organització de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes i coordinats pel seu consiliari Mn. Vicenç Alfonso, han peregrinat a Turquia del 7 al 14 de juliol, seguint les petjades de l'apòstol Pau, que va recórrer aquest territori predicant la paraula de Jesús als gentils. El pelegrinatge ha coincidit amb l'inici de l'anomenat Any Paulí, en commemoració del bimil·lenari del naixement de l'apòstol.

Els pelegrins lleidatans han viscut una experiència humana i cristiana molt singular, en la terra on hi ha evidències de l'església primitiva i en definitiva dels orígens de la nostra fe.

Han destacat aquests pelegrins uns llocs concrets, on es van sentir més copsats espiritualment. En primer lloc tots ells coincidiren a significar el moment especial que es va viure en la visita a la Casa de Maria a Efes, on l'apòstol Joan la va acollir a casa seva, tal com Jesús li va demanar al peu de la Creu.

Un altre moment singular viscut amb emoció pels pelegrins, fou la visita a l'església d'Avanos d'estil bizantí a la regió de la Capadòcia, excavada en una cova enmig de la gran quantitat de coves excavades en les roques volcàniques de la zona. Allí van celebrar l'Eucaristia, essent un moment molt especial per tots els pelegrins, degut a que són molt poques les vegades que se celebra allí una Missa. La visita a l'església de Sant Pau on també es venera a santa Tecla, deixeble de Pau, cospà l'atenció dels pelegrins.

També fou emocionat pels pelegrins, la celebració de la Missa dominical el dia 13 de juliol en una petita Capella (Sagristia) de l'església de Sant Antoni de Pàdua dels pares Franciscans, en el barri més modern d'Istanbul.

El pelegrinatge seguí el seu camí per la Capadòcia i la Vall de les Fades i les fumeres, formades per l'erupció de dos volcans molt propers un de l'altre, configurant la vall. Figures sorprenents i amb centenars de refugis subterranis dels segles VII i VIII, on els cristians s'amagaven de les persecucions dels musulmans. Un d'aquests espais és l'església subterrània de Tocali.

De retorn a Lleida els pelegrins han destacat la cordialitat i germanor entre els components del grup, persones de diferents edats i la bona harmonia i familiaritat que han regnat durant els 8 dies de pelegrinació seguint les petjades de sant Pau.

Mn. Vicenç Alfonso ha afirmat que celebrar la fe en aquests indrets segellats pels primers cristians i entre ells el primer d'ells l'apòstol Pau, així com poder llegir les seves cartes als Efesis en aquell indret: «...no deixa indiferent ningú i toca el nostre cor i sentiment cristià». El consiliari ha anunciat per la segona setmana de juliol de 2009, un nou pelegrinatge a Terra Santa.

El santuari de Santa Teresina celebra una Eucaristia en agraïment a dues carmelites del P. Palau

El santuari-parròquia de Santa Teresina de l'Infant Jesús dels carmelites de Lleida, va acollir en la tarda del dissabte 12 de juliol, en plena Novena de la Mare de Déu del Carme, una Eucaristia d'agraïment a dues carmelites missioneres del beat P. Francesc Palau, pel seu servei al santuari.

Les dues religioses són Maria Monné i Carme Company. La germana Maria ha estat durant 19 anys prestant el seu servei a la revista «Lluvia de Rosas», amb contacte permanent amb les zeladores i subscriptors de la revista, estesos arreu de Catalunya i d'Espanya. La germana Carme ha tingut cura de l'acolliment dels pelegrins i fidels del santuari carmelità.

L'Eucaristia fou presidida pel P. Àngel Briñas, que ha estat els darrers anys prior dels carmelites de Lleida i ara n'és el seu vicari provincial. És per la seva nova responsabilitat, que agrai en nom dels carmelites de Catalunya el: «...servei constant, generós i fidel de les dues religioses que han prestat un gran servei al santuari, amb l'esperit carmelità que sempre ha distingit a les filles del P. Palau», digué el vicari dels carmelites.

A la celebració hi assistiren les cinc religioses que actualment té la comunitat de Carmelites Missioneres de Lleida, encapçalades per la seva superior la germana Teresa Artiles, acompanyant les religioses homenatjades. La germana Maria ha estat destinada a la comunitat de religioses grans que les Carmelites Missioneres tenen a Tàrraga, mentre que la germana Carme continuarà en la comunitat de Lleida. Finalitzada la celebració eucarística, es féu un «pica pica» de comiat, on molts dels assistents que havien treballat amb les religioses, com és el cas del personal i voluntaris de Càritas i en altres serveis parroquials i del Santuari, van compartir records i sentiments. Les dues carmelites van rebre com obsequi i record uns llibres de la religiosa carmelita santa Edit Stein, adquirits a Àvila.

Vilanova de Segrià celebra la Processó del Pa beneït

El poble de Vilanova de Segrià va celebrar el 19 de juliol i com és tradició, la festa de la seva Patrona la Verge del Carme. Ho féu amb la tradicional processó amb la imatge de la Patrona i el Pa beneït pels carrers del poble. Tot seguit a l'església parroquial tingué lloc la Missa Major presidida pel rector Mn. Josep Trauany i solemnitzada per la Coral del poble.

Salutació al bisbe Joan

Bon dia Sr. Bisbe.

Per fi, a Lleida tenim Bisbe. Hem estat més d'un any esperant aquest dia gloriós que, campanes al vol, podem cridar ben fort: «Lleida ja té Bisbe!». es diu Joan, nascut el 28 de setembre de 1939 a Cullera, València. Té 68 anys. Felicitats i gràcies Mons. JOAN PIRIS FRÍGOLA, bisbe de Lleida.

Mons. JOAN ve a Lleida amb l'aval de set anys de ministeri episcopal a Menorca, i de títols eclesiàstics. De Menorca ve a Lleida, de l'illa ve al continent. Deixa gent de mar per trobar-ne, ara, de terra ferma. Canvia les ones d'una mar tranquil·la, i a estones embravida, per les cortines de la boira que engoleixen la torre de la Seu Vella.

Bisbe JOAN: No tingueu por, podeu venir a Lleida amb tota il·lusió i disponibilitat al servei de l'Evangeli, predicador de la Paraula, mistagog de la fe, impulsor de la caritat. El millor aval per l'èxit de la vostra missió és que no veniu per voluntat pròpia sinó enviat per l'Esperit Sant, sou successor dels Apòstols. Nosaltres us rebem a casa nostra, que és la vostra, de tots, fent Església de Jesús.

Com a tota llar hi ha joies i esperances, dificultats i tensions però igualment com a tota família hi ha voluntat de resoldre els problemes donant primacia a la caritat i a la justícia, a l'amor que tot ho purifica. Fent honor a la història del bisbat de Lleida, història més que mil·lenària de generosos serveis a l'Església, i també de sacrificis, us acollim com el nostre Bisbe, disposats a fer-vos costat en l'exercici del vostre ministeri episcopal. Compartint amb tots la càrrega serà més suau i lleugera, per tots més plaent. No podem oblidar que Lleida és una església marítima. A les nostres mans està fer fruitar la sang d'a-

quests germans que la donaren com testimoni d'una fe generosa i madura morint amb paraules de perdó i d'amor pels botxins.

Bisbe JOAN, arribeu a Lleida en un moment delicat i difícil. Hi ha llagues obertes que necessiten del bàlsam guaridor del vostre ministeri. Trobeu un bisbat amb un clergat gran, és veritat però també és cert que ho dóna tot per la pastoral. No es fa enrere de res. I teniu un laïcat madur compromès a donar testimoni de la fe amb la pròpia vida donant esperança i vivint la caritat.

Bisbe JOAN, cada dia descobrireu coses noves del potencial pastoral de la gent de Lleida, del Baix Segre, de la Noguera, del Baix Urgell i de les Garrigues, del Segrià i de la Ribagorça. Sorpreneu-nos, també, vós a nosaltres.

I a vostè, bisbe Salinas, que torneu, feina feta, a casa vostra amb el silenci que vinguéreu, per un servei provisional. Gràcies perquè ens heu servit el millor que heu entès.

Benvingut el qui ve en nom del Senyor.

Mn. Jaume Montaña